

Starthjælp gør flygtninge til Danmarks fattigste

Da starthjælpen blev indført i 2002 for flygtninge og indvandrere, var målet, at den lavere ydelse skulle få flere i job og dermed fremme deres integration. Starthjælpsreformen sænkede i gennemsnit ydelsesniveauet for nyankomne flygtninge med 35-40 procent.

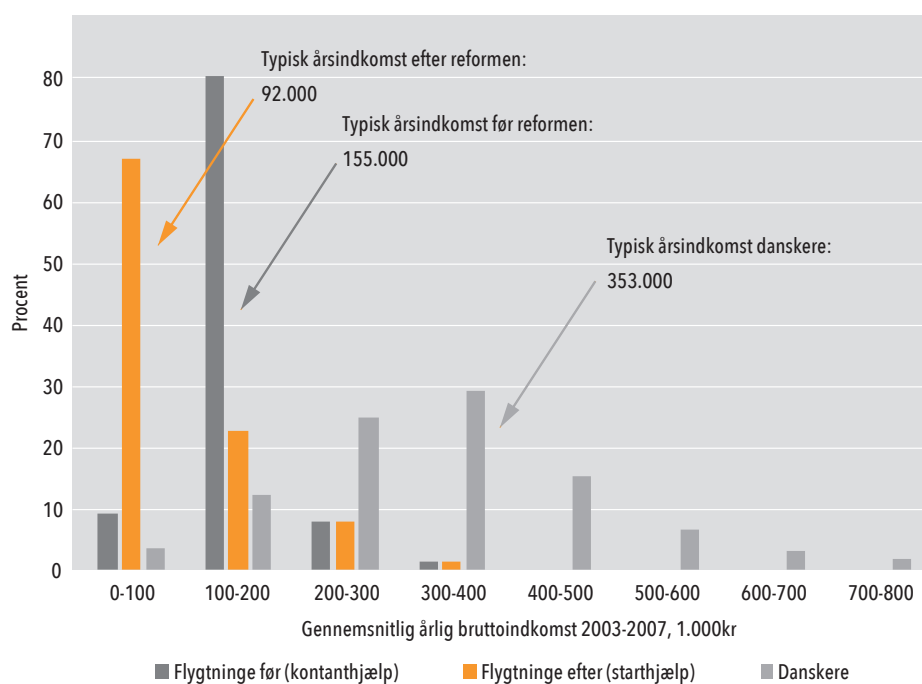
Da de fleste flygtninge stadig stod uden job efter reformen, var den direkte konsekvens af de lavere ydelser, at flygtninge gik fra at være en gruppe med lave indkomster til at være blandt de allerfattigste i Danmark.

Det viser en analyse af starthjælpens effekter og konsekvenser, som er udarbejdet af professor Christian Dustmann, seniorforsker Lars Højsgaard Andersen og

seniorforsker Rasmus Landersø fra hhv. University College London og ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.

Figur 1 viser, at de fleste voksne flygtninge, der ankom allerede før reformen, havde en beskeden indkomst. Som følge af reformen faldt gennemsnitsindkomsten til et endnu lavere niveau: Før reformen havde størstedelen af flygtninge en gennemsnitlig årlig indkomst på 100-200.000 kr. de første fem år i Danmark. Efter reformen havde de fleste en gennemsnitlig årlig indkomst på 0-100.000 kr. Til sammenligning havde størstedelen af personer med dansk oprindelse 200-500.000 kr. om året i gennemsnit.

Figur 1. Indkomstfordeling i årene 2003-2007 for danskere og flygtninge der kom hhv. før og efter indførelsen af starthjælp

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Note: Figuren viser, hvor stor en procentdel af de forskellige befolkningsgrupper der findes i hver indkomstgruppe. Figuren omhandler voksne i alderen 30-54 år.

De flygtninge, der fik opholdstilladelse før reformen, havde typisk en gennemsnitlig årsindkomst på 155.000 kr. de første fem år i Danmark. Efter starthjælpens indførelse havde nyankomne flygtninge typisk en gennemsnitlig årsindkomst på 92.000 kr. Til sammenligning havde personer med dansk oprindelse typisk en gennemsnitlig indkomst på 353.000 kr. årligt i den samme periode. Tallene omhandler bruttoindkomst før skat, og de er angivet i 2017-priser.

Analyse af starthjælpens samlede effekter

Hvordan blev flygtninges beskæftigelse påvirket på kort og lang sigt? Hvorfor fandt ikke alle flygtninge beskæftigelse, når ydelserne blev reduceret markant? Hvilke afledte konsekvenser havde reformen og de lavere ydelser for den store gruppe, der ikke fandt beskæftigelse? Og hvad var de samlede konsekvenser af reformen?

Disse fire spørgsmål analyseres i undersøgelsen. Det er den mest omfattende, der til dato er foretaget om starthjælpen, og den præsenterer et detaljeret billede af starthjælpsreformens samlede effekter – positive som negative. Undersøgelsen giver herved en unik mulighed for at vurdere de samlede samfundsmæssige gevinster og omkostninger af reformen.

Om starthjælpen

Starthjælpen, der blev indført i 2002, er en lavere kontanthjælpsydelse til personer, der har opholdt sig mere end ét af de sidste otte år i lande udenfor EU/EØS.

Der var tale om en reduceret ydelse – ofte tæt på en halvering – hvilket fx betød, at en mor og far med ét barn i stedet for at få, hvad der i 2017-kroner svarer til 13.000, i stedet fik godt 6.500 kr.

Det erklærede formål var – for flygtninges vedkommende – at tilskynde til beskæftigelse og

derved øge integrationen. De skulle for at modtage ydelsen følge et integrationsprogram bestående af sprogkurser, kurser i dansk samfundsforståelse og aktive arbejdsmarkedsprogrammer.

Starthjælpen, altså den lavere ydelse, har i øvrigt andre navne – netop når det er flygtninge, der modtager den. Oprindeligt hed den integrationsydelsen de første tre år efter opholdstilladelsen. I 2012 blev ydelsen helt afskaffet, for så i grove træk at blive genindført i 2015, stadig under navnet integrationsydelsen. Med finansloven for 2019 sættes ydelsen yderligere ned for forsørgere, og navnet ændres til selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen.

Om undersøgelsen

Undersøgelsen fokuserer på flygtninge og familiesammenførte til flygtninge fra ikke-vestlige lande, der fik opholdstilladelse i Danmark i perioden umiddelbart omkring indførelsen af starthjælp den 1. juli 2002. I undersøgelsen sammenholdes personer, der fik opholdstilladelse lige før reformen

(og derved kunne modtage kontanthjælp) med personer, der fik opholdstilladelse lige efter reformen (og derved kunne modtage den reducerede start-hjælpsydelse). Da disse to grupper kun adskiller sig ved deres mulighed for at modtage hhv. kontanthjælp og starthjælp, måler studiet herved den kausale effekt af kun at kunne modtage starthjælp i stedet for kontanthjælp.

Beskæftigelseseffekten af starthjælp er markant - men svinder over tid

Indførelsen af starthjælp i 2002 fik flere flygtninge hurtigere i arbejde. Men på trods af den hurtigere beskæftigelse er der ingen beskæftigelseseffekter på den lange bane.

Det viser studiet af starthjælpsreformen, som Lars Højsgaard Andersen, Christian Dustmann, og Rasmus Landersø har gennemført.

Et centralt mål med starthjælpsydelsen var at give flygtninge et ekstra incitament til at tage et job. Det virkede på kort sigt, hvor flygtninge med starthjælp som socialt sikkerhedsnet havde en markant større tilbøjelighed til at finde job end gruppen af flygtninge, der kunne få kontanthjælp. Men denne effekt var et forbigående fænomen.

At flygtninge, der fik opholdstilladelse efter starthjælps indførelse, kommer hurtigere i job, ses af figur 2. Efter 1-2 år i Danmark har 22 procent af starthjælpsgruppen job. Dette lyder måske ikke af så meget, men der er faktisk tale om en stigning på 60 procent i forhold til situationen for flygtninge, der fik opholdstilladelse umiddelbart før reformen, og som derfor kunne se frem til kontanthjælp i tilfælde af ledighed. Blandt dem er 14 procent i job 1-2 år efter opholdstilladelsen.

Men som det også fremgår af figuren, er forskellen mellem de to grupper næsten forsvundet efter 5-6 år i landet, og 9-10 år efter ses ingen forskel. Her gælder for såvel start- som kontanthjælpsgruppen, at 34 procent af grupperne er i job.

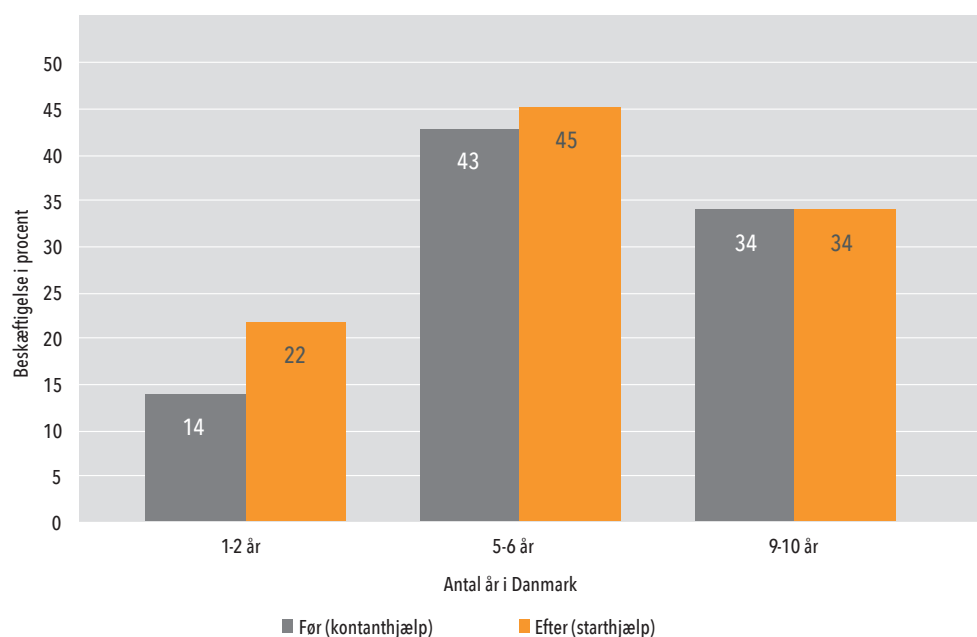
Altså kommer over halvdelen ikke i job, uanset om de fik opholdstilladelse, umiddelbart før eller efter starthjælpen blev indført. Til sammenligning ligger beskæftigelsen for danskere i almindelighed på over 70 procent.

Mænd finder ufaglært arbejde

Det er især mænd i starthjælpsgruppen, der er hurtigere til at finde beskæftigelse. Uddannelsesniveautet blandt flygtningene spiller ingen rolle for, hvilke job der besættes, når det går hurtigere med at finde beskæftigelse. Både ufaglærte, faglærte og folk med længere uddannelser fandt samme slags job; nemlig manuelt, ufaglært arbejde.

Desuden viser studiet, at gruppen af flygtninge, der har starthjælp som socialt sikkerhedsnet, i højere grad fandt lavtlønsjob end kontanthjælpsgruppen, men at det relativt høje lønniveau i Danmark kan have afskåret nogle fra at kunne finde beskæftigelse.

Figur 2. Beskæftigelse for flygtninge med opholdstilladelse umiddelbart før og efter indførelsen af starthjælp

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Note: Figuren omhandler voksne i alderen 18-55 år på tidspunktet for opholdstilladelsen i 2002.

Efter 1-2 år finder flere flygtninge med starthjælp som socialt sikkerhedsnet et job set i forhold til flygtninge med kontanthjælp som sikkerhedsnet. Den forskel udlignes dog over tid, og på lang sigt er tilknytningen til arbejdsmarkedet ens for de to grupper.

Starthjælp holder kvinder væk fra integrationsindsats

Ingen job, ingen ydelse og ingen krav om dansk kurser eller anden integrationsindsats. Dette var vilkårene for markant flere kvinder, der fik opholdstilladelse efter starthjælpens indførelse i 2002, end for kvinder der fik opholdstilladelse før. På kort sigt førte disse vilkår til markant lavere arbejdsmarkedstilknytning. Men på den længere bane – 9-10 år efter opholdstilladelsen – var der ingen forskel på arbejdsmarkedstilknytningen for de kvinder, der kom til landet før starthjælpens indførelse, og de der kom til landet efter indførelsen.

Det viser Lars Højsgaard Andersen, Christian Dustmann og Rasmus Landersøes studie af konsekvenser for integrationen af flygtningefamilier, der har hhv. starthjælp og kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet.

Som det fremgår af figur 3, forlod ca. 20 procent af kvinderne i starthjælpsgruppen arbejdsstyrken og blev fuldt ud økonomisk afhængige af deres mænd, de første år efter at de havde fået opholdstilladelse i Danmark. Til sammenligning var den tilsvarende andel blandt flygtningekvinder i kontanthjælpsgruppen kun omkring 5 procent.

Men som det også var tilfældet mht. beskæftigelse, så viser figur 3, at forskellen indsnævres allerede efter 5-6 år i landet, og 9-10 år efter ses ingen forskel. Her står hver fjerde af kvinderne helt uden for arbejdsmarkedet, uanset om de havde starthjælp eller kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet efter opholdstilladelsen.

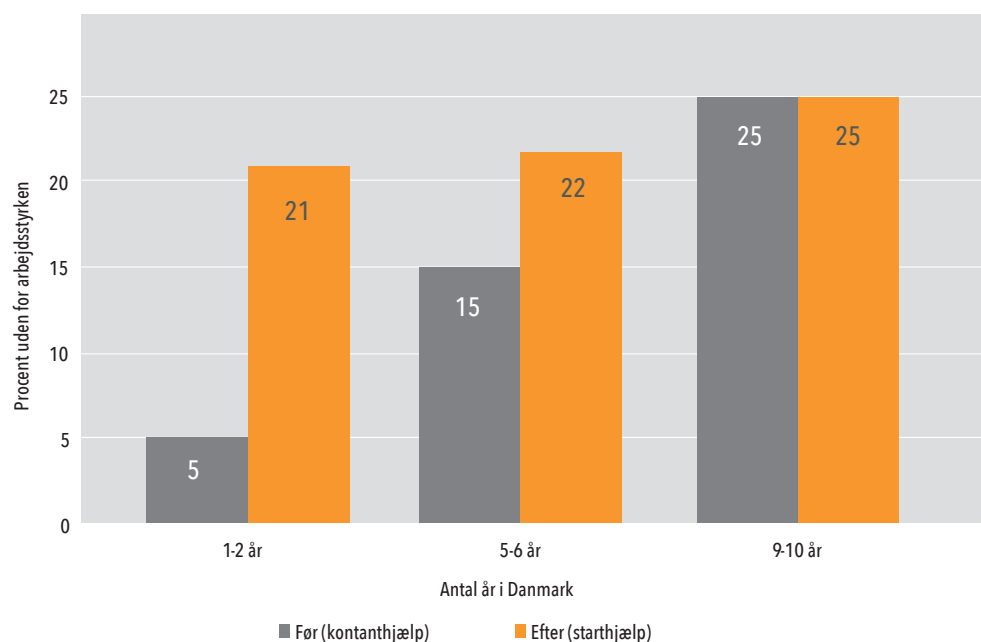
Derfor svarer effekterne på kvinders arbejdsmarkedstilknytning samlet set til, at der for hver ekstra person (som oftest mand), som starthjælpsreformen fik i beskæftigelse, fulgte omtrent en kvinde, som trak sig tilbage fra arbejdsmarkedet.

To årsager

Kvindernes bevægelse væk fra arbejdsmarkedet skyldes, at de mister retten til at modtage overførsler og derved det økonomiske incitament til at deltage i integrationskurser og opfylde aktivitetskravene. Når kvinderne mister retten til at modtage starthjælp, skyldes det to ting.

Den første er gensidig forsørgerpligt. Når starthjælpen får flere mænd i beskæftigelse, og derved giver dem en højere indkomst, sker der en modregning i kvindens ydelse.

Figur 3. Andel af kvinder, der står uden for arbejdsstyrken blandt flygtninge med hhv. starthjælp og kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Note: Figuren omhandler kvinder i alderen 18-55 år på tidspunktet for opholdstilladelsen.

De første to år forsvinder fire gange så mange kvindelige flygtninge i starthjælpsgruppen fra arbejdsstyrken i forhold til dem, der har kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet. Forklaringen er, at når de trækkes i ydelse pga. mandens indtægt, er der ikke et økonomisk incitament til at følge integrationsprogrammet.

Den anden grund er, at hvis de to ægtefæller i et par fik opholdstilladelse på hver side af reformen, blev de behandlet forskelligt. Den først ankomne (som oftest manden) kunne beholde sin hidtidige ydelse på kontanthjælpsniveau, mens den sidst ankomne (som oftest kvinden) fik meget lidt eller slet intet udbetalt.

I begge tilfælde blev resultatet det samme: Mange kvinder trak sig tilbage fra arbejdsmarkedet, og de deltog derved hverken i sprog- eller integrationskurser.

Skæve incitamenter kan have store konsekvenser

Samtidig medførte de selvsamme mekanismer, som fik flere kvinder til at falde fra arbejdsmarkedet og fra integrationsindsatserne, også at beskæftigelseseffekterne for mændene blev mindre, end de ellers ville have været. Grundet den gensidige forsørgerpligt og muligheden for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, var det langt fra så attraktivt at tage et arbejde, som starthjælpsreformen ellers sigtede i mod.

Resultaterne viser derved, at små forskydninger i, hvad der tilskyndes til, og hvad der ikke gør, kan få store utilsigtede konsekvenser.

Flygtninge på starthjælp dømmes for mere kriminalitet

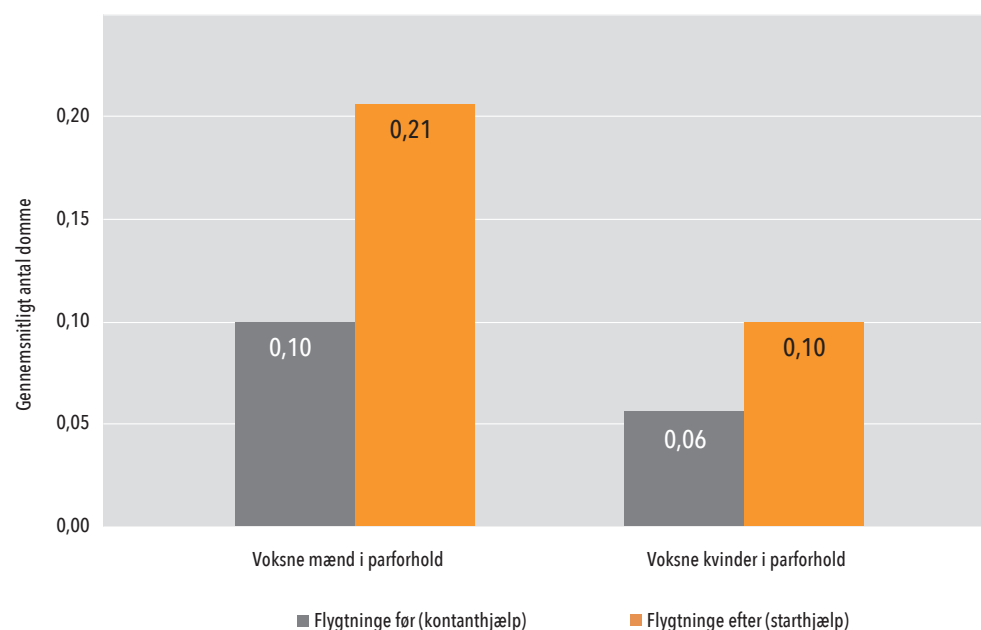
Fordi de fleste flygtninge står uden et job, begår flygtninge med den lave starthjælpsydelse som forsørgelsesgrundlag flere butikstyverier end flygtninge, der kan se frem til kontanthjælp ved arbejdsløshed.

Det viser Lars Højsgaard Andersen, Christian Dustmann og Rasmus Landersøes studie, hvor forfatterne har

undersøgt det gennemsnitlige antal domme for flygtninge, der fik opholdstilladelse henholdsvis før og efter indførelsen af starthjælpen. Kriminaliteten er opgjort i de første fire år efter opholdstilladelsen til Danmark.

Billedet i figur 4 er entydigt: Starthjælpsgruppen modtager i gennemsnit markant flere domme, hvad enten

Figur 4. Gennemsnitligt antal domme i løbet af fire år - voksne flygtninge

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Note: Figuren omhandler voksne i alderen 18-45 år i parforhold.

Gifte, voksne mænd og kvinder med starthjælp som socialt sikkerhedsnet får i gennemsnit flere domme for kriminalitet end den tilsvarende kontanthjælpsgruppe. Der er set på de første fire år efter opholdstilladelsen.

man kigger på voksne mænd eller voksne kvinder. I figur 4 fokuseres der på gifte personer under 45 år, da de, der er ældre, stort set ikke er i konflikt med loven.

Det gennemsnitlige antal domme for gifte mænd i starthjælpsgruppen er 0,21 de første fire år efter indførelsen af den lavere ydelse. Det betyder, at der falder en dom for hver fem personer i gruppen i løbet af perioden.

Flygtninge med kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet fik halvt så mange domme – nemlig 0,1 dom pr. person – i samme periode.

Forskellen mellem starthjælpsgruppens kriminalitet og kriminaliteten blandt flygtninge, der kunne få kontanthjælp, drejer sig udelukkende om berigelseskriminalitet.

Dobbelt så meget tyveri

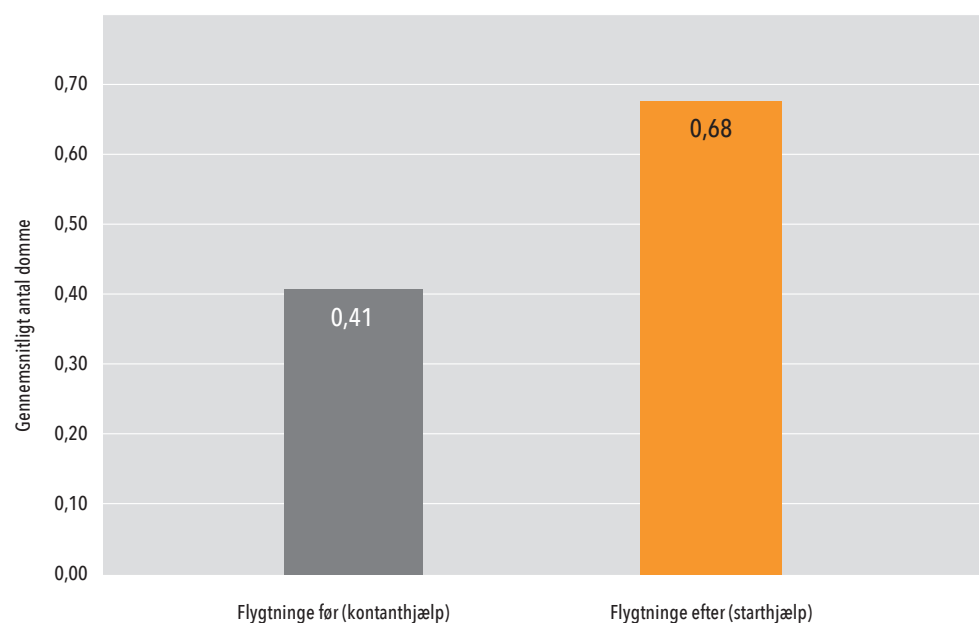
Det er generelt sjældent, at voksne kvinder i et parforhold dømmes for kriminalitet i Danmark.

Kvinder, der fik opholdstilladelse efter starthjælps indførelse, har – i samme periode som ovenfor – modtaget 0,1 dom i gennemsnit. Der falder altså én dom for hver ti kvinder. For kvinder, der fik opholdstilladelse før, er andelen lavere, nemlig 0,06 i gennemsnit. Forskellen i kriminalitet udgøres primært af tyveri fra supermarkeder.

Teenagere bliver også mere kriminelle

Også de flygtninge, der var mellem 14 og 18 år, da de kom til Danmark, begik i perioden mere kriminalitet, hvis de fik opholdstilladelse efter starthjælps indførelse. Dette ses af figur 5. Teenagers kriminalitetsniveau (også danske teenagers) ligger generelt over niveauet for voksne, men unge flygtninge med opholdstilladelse efter starthjælps indførelse modtog hele 0,68 domme i gennemsnit per person, før de blev 20 år. Til sammenligning modtog jævnaldrende flygtninge med opholdstilladelse før starthjælps indførelse i gennemsnit 0,41 domme. Altså medførte starthjælpen en stigning i teenagers kriminalitet på over 60 procent.

Figur 5. Gennemsnitligt antal domme under teenageårene

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Note: Figuren omhandler teenagere i alderen 14-18 år ved opholdstilladelsen.

Teenagere, hvis forældre har udsigt til starthjælp ved arbejdsløshed, modtager i gennemsnit markant flere domme end jævnaldrende flygtninge, hvis forældre har udsigt til kontanthjælp.

Børn af forældre på starthjælp integreres dårligere

Flygtningebørn, der kommer fra familier, som kun kan modtage starthjælp i tilfælde af arbejdsløshed, er mindre tilbøjelige til at gå i et dagtilbud, og de klarer sig oftere dårligt i skolen end andre.

Det viser et studie af de børn, der var mellem nul og fem år, da deres familie fik opholdstilladelse i Danmark efter indførelsen af starthjælpen. I studiet sammenlignes de med børn af flygtninge, der ankom umiddelbart før starthjælps indførelse, hvorfor forældrene – hvis de var på overførselsindkomst – fik kontanthjælp.

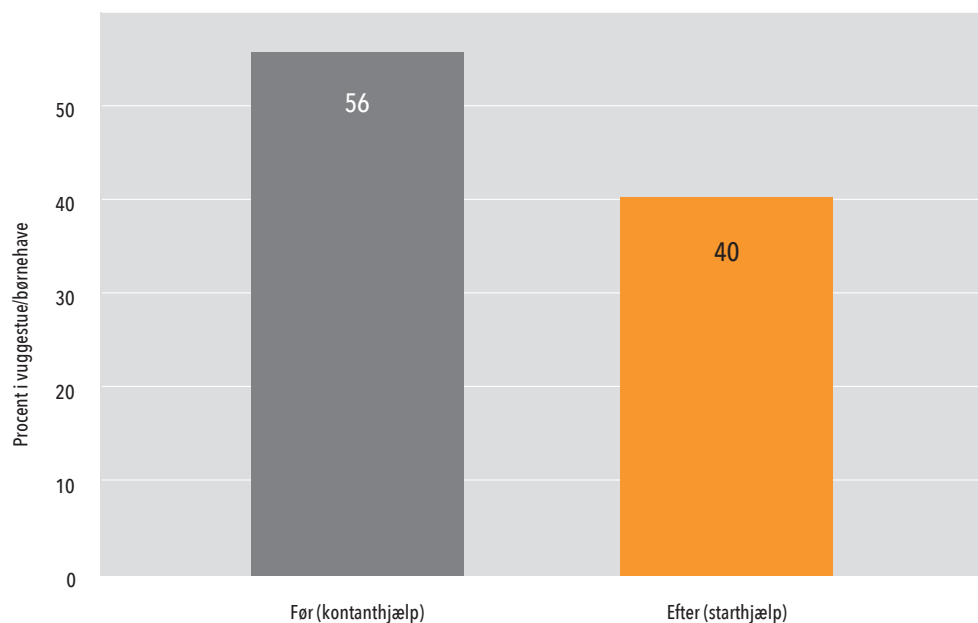
Forskellen på de to grupper børn ses så tidligt som på vuggestue- og børnehavestadiet. Som figur 6 viser, begynder børnene i familier med starthjælp som socialt sikkerhedsnet nemlig sjældnere i vuggestue og børnehave

ve end flygtningebørn med forældre, der kan få kontanthjælp ved arbejdsløshed. Kun 40 procent af børnene i familier fra starthjælpsgruppen begynder i en institution, hvilket er 16 procentpoint under niveauet i kontanthjælpsgruppen, der ligger på 56 procent.

Det er primært børn med forældre, der ikke har et arbejde og derfor har en meget lav indkomst, som sjældnere går i vuggestue og børnehave efter starthjælps indførelse.

Det er bredt anerkendt, at børn med indvandrerbaggrund oftest stimuleres sprogligt bedst ved at være tilknyttet danske daginstitutioner og skoler. Derfor er der risiko for, at den lavere deltagelse begrænser børnenes mulighed for at lære sprog og integrere sig.

Figur 6. Andel af børn, der går i vuggestue og børnehave

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Note: Figuren omhandler børn i alderen 0-5 år ved opholdstilladelsen.

Børn af flygtninge, der fik opholdstilladelse efter starthjælps indførelse, begynder sjældnere i børnehave eller vuggestue i forhold til flygtningebørn med forældre, der fik opholdstilladelse før indførelsen (og som dermed har kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet).

Scorer allerlavest i nationale tests

De lavere ydelser sætter spor op gennem skoletiden. Børn af flygtninge med starthjælp som forsørgelsesgrundlag har markant højere risiko for at være blandt de absolut lavest scorende ved nationale tests i dansk. Resultatet, som er vist i figur 7, er igen set i forhold til flygtningebørn i familier, der har kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet.

Over 8 procent af børnene fra familier i starthjælpsgruppen scorer meget lavt i de nationale tests, mens kun 3 procent af sammenligningsgruppen scorer i samme kategori.

Årsagen til de lave scorere er også undersøgt. Det viser sig, at de pågældende børn har en ringere sproglig forståelse og dermed har dårligere evne til at forstå meningen med det, der bliver sagt på dansk.

Markant mindre skolegang

Børn i familier med starthjælp som socialt sikkerhedsnet ender også med markant kortere uddannelse, end hvis

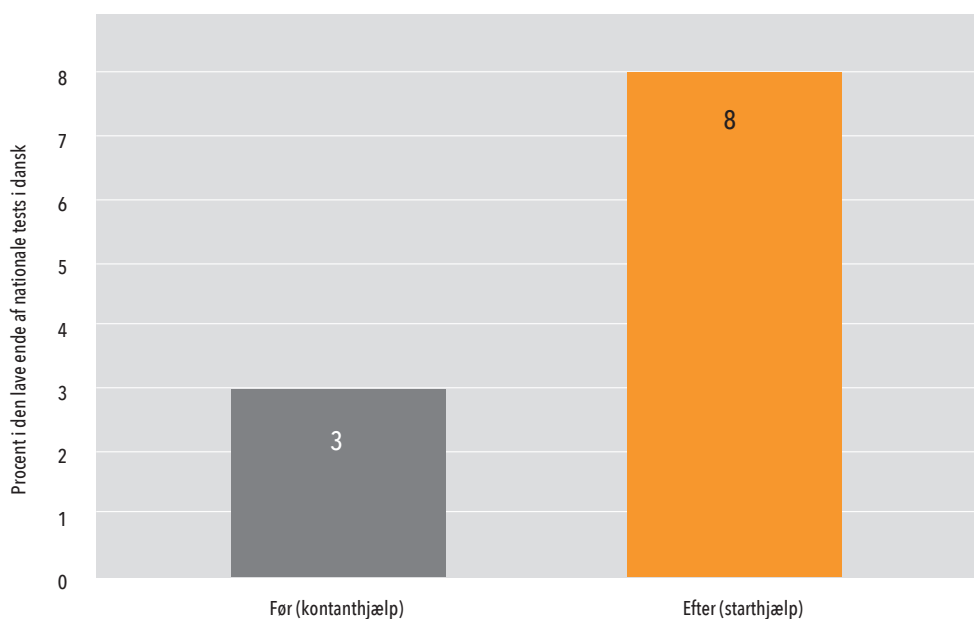
familien i stedet havde haft den højere kontanthjælp som sikkerhedsnet.

Når man fokuserer på unge, der fik opholdstilladelse som 10-13-årige, så viser det sig, at de i gennemsnit ender med omkring et halvt års kortere uddannelse end unge i flygtningefamilier med kontanthjælp som socialt sikkerhedsnet.

Et halvt år mindre lyder måske ikke af meget, men dette halve år kan være det, der gør forskellen på, om man får en ungdomsuddannelse eller ej. De unge fra starthjælpsgruppen har nemlig i gennemsnit 11,6 års skolegang, og kontanthjælpsgruppen har i gennemsnit 12,3 år, og hvis man ser på skolegangen efter de ni års obligatorisk grundskole, så er der tale om henholdsvis 2,6 års og 3,3 års ekstra uddannelse; altså en forskel på mere end 20 procent.

Det er primært drenge, der oplever mindre skolegang efter starthjælps indførelse. Drengene, der primært kommer fra hjem hvor forældrene ikke har et arbejde, tager i stedet et job eller modtager overførselsindkomst.

Figur 7. Andel af børn, der scorer i den laveste ende af nationale tests i dansk

Kilde: Egne beregninger på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Note: Figuren omhandler børn i alderen 0-5 år ved opholdstilladelsen.

Børn i flygtningefamilier, der fik opholdstilladelse efter indførelsen af starthjælp, har næsten tre gange så høj risiko for at lande i den dårligste ende af de nationale tests i dansk som børn i flygtningefamilier, der fik ophold før.

De samlede gevinster og omkostninger ved starthjælpsreformen

Har starthjælpen stillet personer i Danmark bedre eller dårligere? Det er svært at give et entydigt svar på dette spørgsmål. Det skyldes bl.a., at der er forskellige typer af gevinster og omkostninger ved reformen, og at starthjælpen har påvirket befolkningsgrupper som fx skatteydere, ofre for kriminalitet, og flygtninge forskelligt. Men man kan få en indikation af svaret ved at sammenholde de forskellige resultater fra det nye studie om starthjælpsens langsigtede konsekvenser.

Den direkte gevinst ved starthjælpsens indførelse var færre offentlige udgifter til overførselsindkomster. Som afledt gevinst kom flere flygtninge hurtigere i arbejde.

Men da de fleste nyankomne flygtninge stod uden job – den øgede beskæftigelse på kort sigt til trods – medførte reformen også betydelige omkostninger. Selv når de positive beskæftigelseseffekter medregnes, oplevede over halvdelen af gruppen en indkomstreduktion på omkring 40 procent. Denne direkte konsekvens af reformen havde afledte effekter på unges og voksnes kriminalitet og børns uddannelsesniveau.

Man kan ikke umiddelbart sammenholde de forskellige effekter, da nogle er opgjort i ”kr.”, andre i ”antal domme for kriminalitet” og andre igen som ”lavere uddannelse”. Løsningen på dette problem er (som det ofte gøres i cost-benefit analyser) at omregne effekter, som i udgangspunktet var opgjort på andre måder, til kr. Herved bliver alle studiets effekter nu opgjort på samme skala. For kriminalitet foretages omregningen ved at benytte personers gennemsnitlige betalingsvillighed for at reducere kriminalitet i samfundet, og for uddannelse ved at benytte sammenhængen mellem uddannelse og indkomst senere i livet.

Hvad kan man konkludere?

Fokuseres der på de afledte effekter af reformen – altså hvordan flygtninges beskæftigelse, kriminalitet og uddannelse blev påvirket – er de samlede konsekvenser negative. Men medregnes omfordelingen via de lavere offentlige udgifter på den ene side og at en del nyankomne flygtninge blev stillet økonomisk dårligere på den anden, kan det ikke entydig siges, om starthjælpen har stillet personer i Danmark bedre eller dårligere.

Studiet viser først og fremmest, at man ikke altid kan vurdere de samlede samfundsmæssige konsekvenser af en reform ved kun at fokusere på reformens intentioner. Der kan være afledte effekter, som opvejer de umiddelbare fordele.

Studiet viser ikke, om regulering af ydelsesniveau er et effektivt værktøj til at øge beskæftigelsen eller ej. De negative konsekvenser af reformen skyldes ikke de lavere ydelser i sig selv, men kombinationen af markant lavere ydelser og fraværet af beskæftigelse. Det blev mindre attraktivt for nyankomne flygtninge at leve af offentlig forsørgelse, og en del kom hurtigere i beskæftigelse. Men da faktorer i det danske kontanthjælpssystem, i selve implementeringen af reformen og på det danske arbejdsmarked, mindskede beskæftigelseseffekterne på længere sigt, havde reformen også en del negative konsekvenser.

De samlede langsigtede sociale og økonomiske konsekvenser er derfor ikke entydige.

Undersøgelsens publicering:

Lowering Welfare Benefits: Intended and Unintended Consequences for Migrants and their Families

Lars Højsgaard Andersen, Christian Dustmann and Rasmus Landersø

Study Paper no. 138, The ROCKWOOL Foundation Research Unit.

Undersøgelsens forfattere:

Lars Højsgaard Andersen, seniorforsker, ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed

Christian Dustmann, professor,

University College London, leder af Centre for Research & Analysis of Migration (CReAM)

Rasmus Landersø, seniorforsker, ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed

Nyt fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed. (ISSN 1396-1217) udgives for at informere offentligheden om resultaterne af den løbende forskning i enheden.

Nyhedsbrevet er ikke ophavsretligt beskyttet og må frit citeres eller kopieres med fornøden kildeangivelse.

Du kan se andre udgivelser fra forskningsenheden på: www.rockwoolfonden.dk/forside/forskning